

Усе про равликів

Мультики, як відомо, – це світ втілених на екрані дитячих фантазій. Це щоразу маленька й немовби сконцентрована версія людського світу. Це яскраві й дуже конкретні образи, які формують перші уявлення маленьких глядачів про світ і його мешканців.

Але анімація – це насамперед світ фантазій режисера. Саме він є найдовершенішим казкарем, який не лише розповідає, а й показує казку. І тільки він може достеменно пояснити, про що, скажімо, думає змія чи жаба, або для чого слимакові потрібна така велика хатка...

«Будиночок для равлика» Олега Педана – ще один мініатюрний шедевр української анімації. Добре знані приказки – от хоча б «мій дім – моя фортеця» або ж «моя хатка скраю» – тут набувають свого зримого втілення. Адже равлик, якого вигнали з власного дому, стає безпорадною і нікому не потрібною істотою, на яку довкола чигає безліч небезпек. Тікаючи від товстої жаби, дзьобастої чаплі та ненажерливої змії, він за десять хвилин встигне побачити увесь слимачий світ, шукатиме допомоги в своїх побратимів, та лише знайшовши власну справжню хатку, зможе відчутти себе в безпеці та затишку.

Світ равликів виписано в стрічці неймовірно детально. Ми бачимо равликів-оркестрантів, які живуть і грають на інструментах; равликів-боксерів, які борються між собою за місце в рукавичці; равликів, у яких замість звичайної хатки – червона машина; равликів-пожежників, які гасять пожежу в розпаленій люльці; равликів – мешканців багатоповерхівок і равликів-поїздів. Є ще ціла група слимачків, які втратили свої домівки й мусили пристосуватися до життя в нових умовах: в біноклі, в шлангу, в пістолі, в кухлях для пива, в телефонній слухавці, в черепі, в тюрниках з-під фарб і навіть в унітазі... Здається, фантазії режисера просто немає меж.

Не менш винахідливою є і змія, що робить усе можливе, аби врешті впіймати нещасного втікача й нанізати на свою виделку.

Проте, за законами казки, ображеного врешті винагороджують. Сидячи в зручному кріслі, равлик дивиться по телевізору, як чапля ловить його колишніх кривдників – жабу та змію.

Наприкінці мультика ми дізнаємося, що й самі дивилися телевізійну програму «Зі світу тварин». Програму, присвячену життю равликів...

Не менш цікаво, що Олег Педан обрав цього разу й оригінальний матеріал для своєї анімації: всіх равликів виготовлено з різнокольорового силікону. І цей напівпрозорий еластичний матеріал і справді нагадує тільки живих слимачків.

Лишається хіба що додати, що зняти такий мультик може лише той режисер, який підходить до своєї роботи зі справжньою любов'ю.

Роксоляна Свято

Кадри з фільму «Будиночок для равлика».
Режисер Олег Педан. «Українафільм».